WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

No. 34 24 AUG. 1963
35 CT. - ABONNEES 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Gisteren liep ik een beetje door de stad te slenteren, toen ik oom Dagobert voor me uit zag lopen. Hij liep helemaal krom. „Och," dacht ik, „die arme oom Dagobert. Zou hij spit hebben?"
Al gauw had ik hem ingehaald. „Wat is er aan de hand, oom Dagobert? Heht u pijn in uw rug? U loopt zo krom."
„Wat?" vlel oom Dagobert uit, „ik spit? Ben je mal geworden?"
„Nee," antwoordde ik, „maar waarom loopt u dan zo...."
„Krom, ja! Natuurlijk loop ik krom. Vanmorgen ben ik een cent verloren en nu loop ik de hele weg langs om te kijken of ik hem kan vinden. Stel je voor! Een cent! Die móét ik terugvinden!"
„Zal ik u helpan zoeken," bood ik aan.
„Welnee, laat me dat zelf maar doen."
Nadat ik oom Dagobert een goeie vondst had gewenst, liep ik langzaam terug. Het was mooi weer, en ik liep erover te peinzen hoe graag ik naar zee zou gaan, maar dat ik geen geld had voor de hus. Opeens zag ik voor me een briefje op straat liggen. En niet zomaar een vies papiertje, nee, een bankbiljet van tien guiden! Ik raapte het op en meteen schoot me te binnen dat oom Dagobert hier nog geen vijf minuten geleden was langs gekomen en dat hij het geld niet had gezien! In die tijd was er niemand langs gekomen, dus het lag er al langer dan vijf minuten. Zelf had ik het ook niet gezien, maar ik had ook helemaal niet naar de grond gekeken. Zo hard mogelijk liep ik oom Dagobert achterna. „Oom Dagobert!" riep Ik, toen ik vlakbij hem was. „Kijk eens, wat ik heb gevonden!"
„Mijn cent niet, want die heb ik al," zei oom Dagobert. Hij deed zijn hand open en liet de cent zien. Toen zag hij 't bankbiljet. „Wat?! Waar?! Hoe?! Wie?!" Oom Dagobert wist van opwinding niet wat hij moest zeggen.
„Ja, u was natuurlijk zo gespitst op die cent, dat u het briefje gewoon niet hebt gezien!"
„I-ik, Ik..." stotterde oom Dagobert. „Bah!! Dat onding!" En woedend smeet hij de cent op de grond, draaide zich om en liep brommend weg!

OOM DONALD

✱ ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 34 ✱

Van links naar rechts invullen: 1. niet weg doen; 2. één van je ouders; 3. behoort op iedere fiets te zitten; 4. medeklinker; 5. daarmee maak je je haar netjes; 6. brengt licht in de duisternis; 7. plaats in Nederland bekend om zijn glaswerk.
Als je de juiste woorden hebt ingevuld, lees je in de gele hokjes van boven naar beneden de naam van een heel grote vogel. Hoe luidt die naam?
Schrijf het op een briefkaart en stuur die vóór 29 augustus 1963
als je in Nederland woont aan **Donald Duck**, Postbus 792, A'dam;
als je in België woont aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19.
Vermeld duidelijk je naam en adres op de kaart en zet linksboven aan de **adreszijde** „Oplossing no. 34". Veel succes.

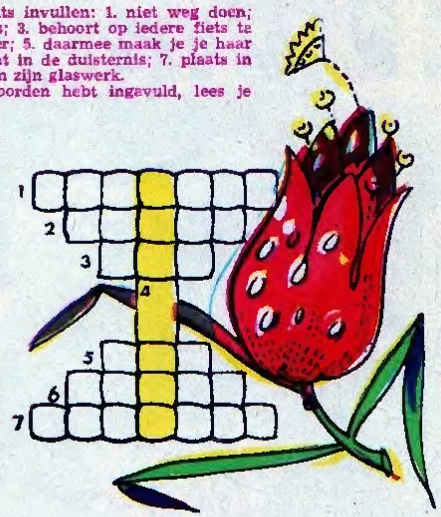

OOM DONALDS BRIEVENBUS

BETTY VAN EIJK, AMSTERDAM. Ja, nou en of je een brief nooit met „ik" mag beginnen! Daar heeft je meester groot gelijk in, hoor. Dat is namelijk niet beleefd. Je tekening vind ik prachtig, Betty. En Kwik en Kwek helemaal!
HANS TULLENERS, BAARN. Nee, hoor, je had maart goed geschreven. De namen van dagen en maanden schrijf je tegenwoordig met een kleine letter. Ik hoop voor je dat je niet meer in het ziekenhuis ligt. Maar woon je avengoed in Baarn?
JOKE HOOYMANS, OEGSTGEEST. Knap, zeg, dat je je gymnastiekdiploma hebt gehaald. Als je niet in **Donald Duck** komt, heb ik je heus niet vergeten, hoor. Maar dan is er geen ruimte meer over.
MICHIEL TEN BROEK, HUIZEN. Als er een keertje hetzelfde verhaal in **Donald Duck** komt, is dat een ongelukje. Gelukkig gebeurt het heel zelden. Hoe vond je het verhaal van vorige week? Dat was toch spiksplinternieuw, hè?

Jullie brieven zijn altijd van harte welkom, jongens en meisjes. Schrijf gerust zoveel je maar wilt aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, of aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont.
Schrijf op de achterkant duidelijk je naam en adres en in de linkerhovenhoek: **Oom Donalds Brievenbus.** Daaaag!

PRIJZEN

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: een vierkleurenbalpuntpen; derde prijs: tien tafeltennisspellen; vierde prijs: 20 doosjes Donald Duck postpapier.

OPLETTEN ALLEMAAL

De winnaars van no. 27 zijn:
1e prijs: horloge: J. Paulissen, Fabriekstraat 49, **Gairle.**
2e prijs: vier-kl. ballpoint: J. Bolt, Drentselaan 6, **Stadskanaal.**
3e prijs: tafeltennisspel: Fr. en E. v. Leeuwen, **R'dam-12;** W. en J. Molenaar, **Den Helder;** M. Kleinjans, **Sittard;** J. Pilot, **Assen;** Ria Swager, **Leiden;** A. Megens, **Groesbeek;** I. Willeboordse, **St. Laurens;** M. Mes, **A'dam;** S. v. Drongelen, **Zaamslag;** H. Meert, **Aalst (Blg.).**
Doosje postpapier: M. Scharis, **Scheveningen;** Jos Westenberg, **Maastrtcht;** E. Schong, **Naarden;** W. v. d. Meer, **Veenwouden;** A. v. d. Zwet, **Raelofarendsveen;** P. v. d. Stap, **Den Haag;** Marie v. Weert, **Waalwijk;** B. Castelein, **Straefkerk;** C. Walravens, **Llar (Blg.);** A. Schilder, **Zwartsluls;** N. v. Zanten, **Zoelmand;** J. Fidom, **Hoogeveen;** Ankie Hoogstraten, **Santpoort;** C. Raaymakers, **Oosterhant;** M. Tempelman, **H. v. Halland;** C. Helsloot, **Lopik;** R. Bosgraaf, **Veendam;** R. Meinema, **Doarn;** R. v. Eck, **Rozenburg;** N. Gravemakers, **IJmuiden.**
Oplossing no. 32: **STRUISVOGEL.**

WALT DISNEY'S

Otto van Drakenstein

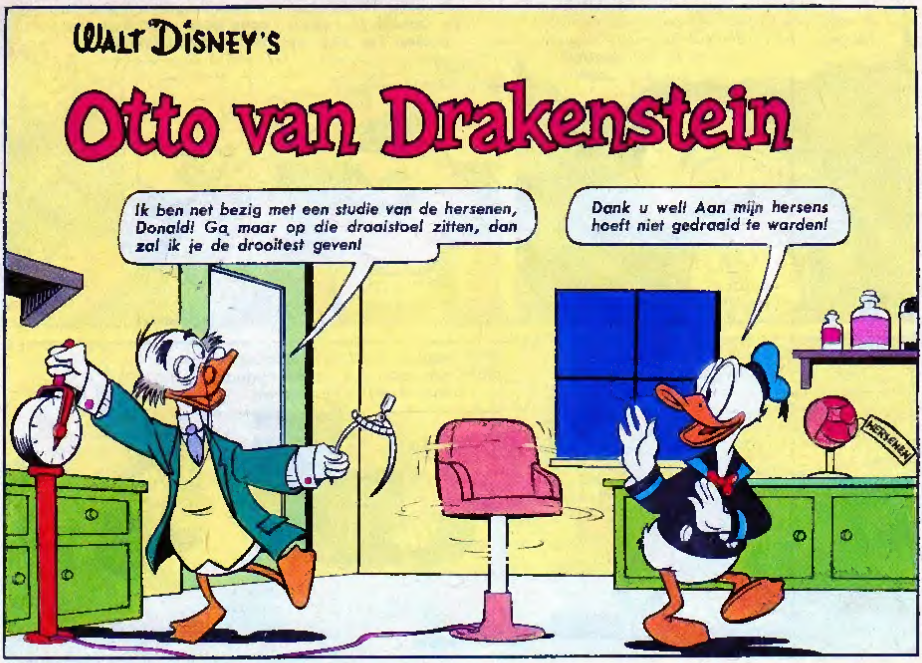

Ik moet nog ergens een ouwe sok met geld hebben... (slik!) die zal hij vast vinden als ik niet vlug iets doe!
Zeg, Donald, ik kan die knoop goed gebruiken voor mijn studies! Een vent met een misdadig brein! Geweldig!
Hè?
176 - 010
ZWARE
Zei je net iets waar ik boos over moet worden, kleintje?
Niet doen! Je bent zo'n mooi exemplaar van een... eh... supermisdadig brein! Ik wil je bestuderen!
Hihi... papa zei ook al dat er een schurkenhoofd op m'n schouders stond!
Laten we jouw verstand eens vergelijken met Donalds eerlijke kappie!
Wat?
176 - 010
ZWARE JONGENS N.V.
Even deze komedie meespelen, jongen, om mijn spoorcentjes te beschermen!
Natuurlijk!
Zie je wel? Je ziet zo dat er in dat stomeenvoudige, ronde hoofd van Donald met geen mogelijkheid een misdadig brein schuil kan gaan!
Gewoon stom dus?
Nee, dan jij! Jouw gezicht is vertekend van misdadigheid!
U maakt een geniale schurk van hem, hè, oom Otto?
010 - 01!
ZWARE JONGENS N.V.

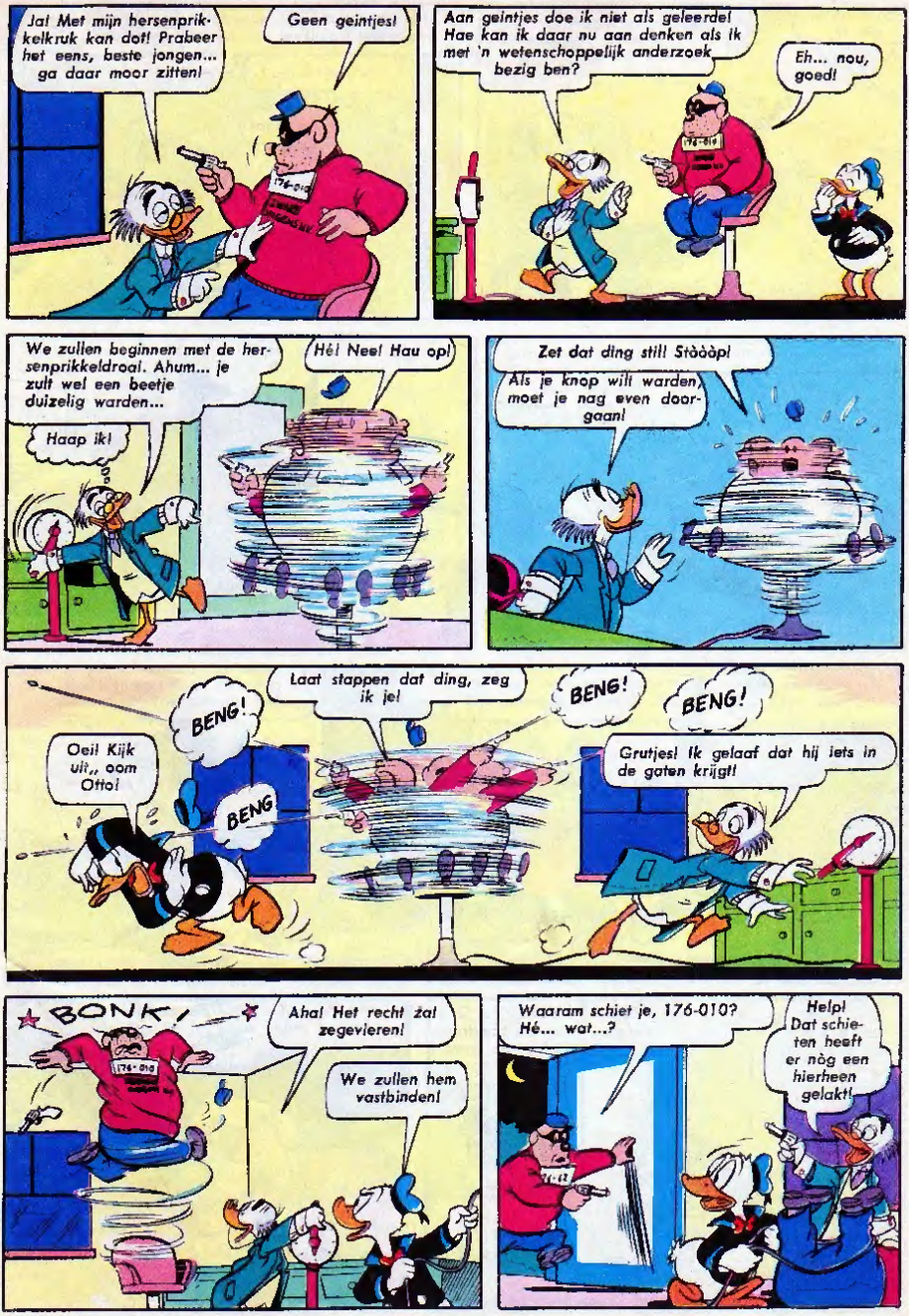
Ja! Met mijn hersenprikkelkruk kan dat! Probeer het eens, beste jongen... ga daar maar zitten!
Geen geintjes!
Aan geintjes doe ik niet als geleerde! Hoe kan ik daar nu aan denken als ik met 'n wetenschappelijk anderzoek bezig ben?
Eh... nou, goed!
We zullen beginnen met de hersenprikkeldroog. Ahum... je zult wel een beetje duizelig worden...
Hé! Nee! Hou op!
Haap ik!
Zet dat ding stil! Stòòòp!
Als je knop wilt warden, moet je nog even doorgaan!
Laat stappen dat ding, zeg ik je!
BENG!
BENG!
BENG!
BENG
Oei! Kijk uit,, oom Otto!
Grutjes! Ik gelaaf dat hij iets in de gaten krijgt!
BONK!
Aha! Het recht zal zegevieren!
We zullen hem vastbinden!
Waaram schiet je, 176-010? Hé... wat...?
Help! Dat schieten heeft er nòg een hierheen gelakt!

Laat vallen die revalver!
(Slik!) Ons spelletje is uit Donald!
Het apparaat heeft gewerkt! Ik kan apeens veel beter denken! Nu weet ik waar zijn spaarcenten zijn!
Waar? Waar?
Ja, waar?
In zijn koektrommel!
Haha! Op za'n opvallende plaats zeker! Ik ben niet mal!
176-010
ZWARE JONGENS N.V.
Misschien wel! Kijk!
Ha! Je hebt gelijk, maat!
Een trommel vol rauwe ruggen!
Nee toch?!
We tellen ze straks wel! Kom mee!
We zullen nog eens aan je denken als we ze uitgeven, apa!
Hae kan dit een genie als ik ben, averkamen?
176-62
Hihi! Misschien hebt u zelf wel een draaibehandeling nodig!
Ja, vast! Draai de schakelaar maar om!
Haha... het idee van die koektrommel kwam toevallig bij me op!
Het kwam niet daar die stomme hersendraaier... maar daar zal hij zelf wel achterkomen!
-62

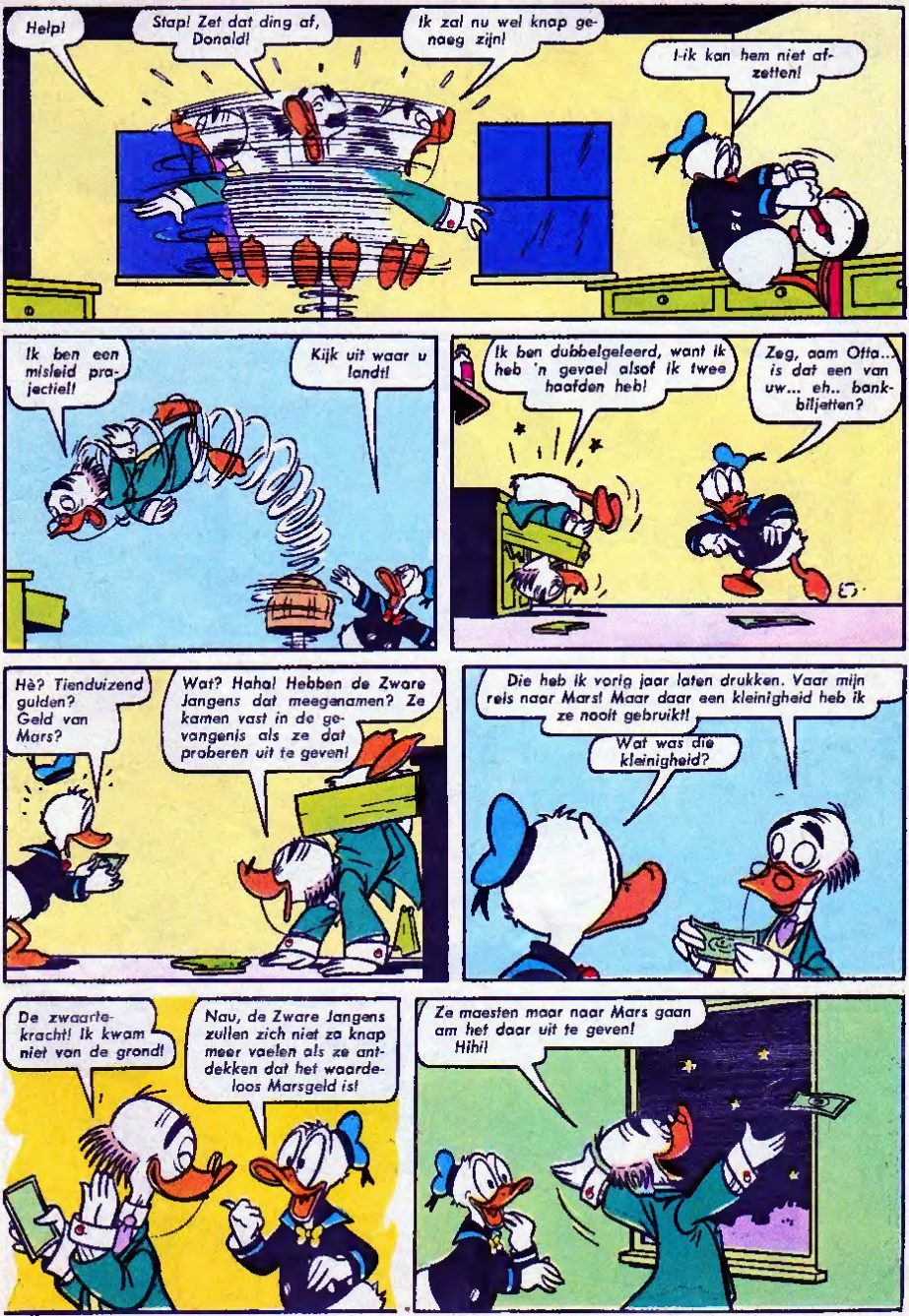
Help!
Stap! Zet dat ding af, Donald!
Ik zal nu wel knap genaeg zijn!
I-ik kan hem niet afzetten!
Ik ben een misleid projectiel!
Kijk uit waar u landt!
Ik ben dubbelgeleerd, want ik heb 'n gevael alsof ik twee haafden heb!
Zeg, aam Otta... is dat een van uw... eh.. bankbiljetten?
Hè? Tienduizend gulden? Geld van Mars?
Wat? Haha! Hebben de Zware Jangens dat meegenamen? Ze kamen vast in de gevangenis als ze dat proberen uit te geven!
Die heb ik vorig jaar laten drukken. Voor mijn reis naar Mars! Maar daar een kleinigheid heb ik ze nooit gebruikt!
Wat was die kleinigheid?
De zwaartekracht! Ik kwam niet van de grond!
Nau, de Zware Jangens zullen zich niet za knap meer vaelen als ze ontdekken dat het waardeloos Marsgeld is!
Ze maesten maar naar Mars gaan am het daar uit te geven! Hihi!

WALT DISNEY'S

Rakker

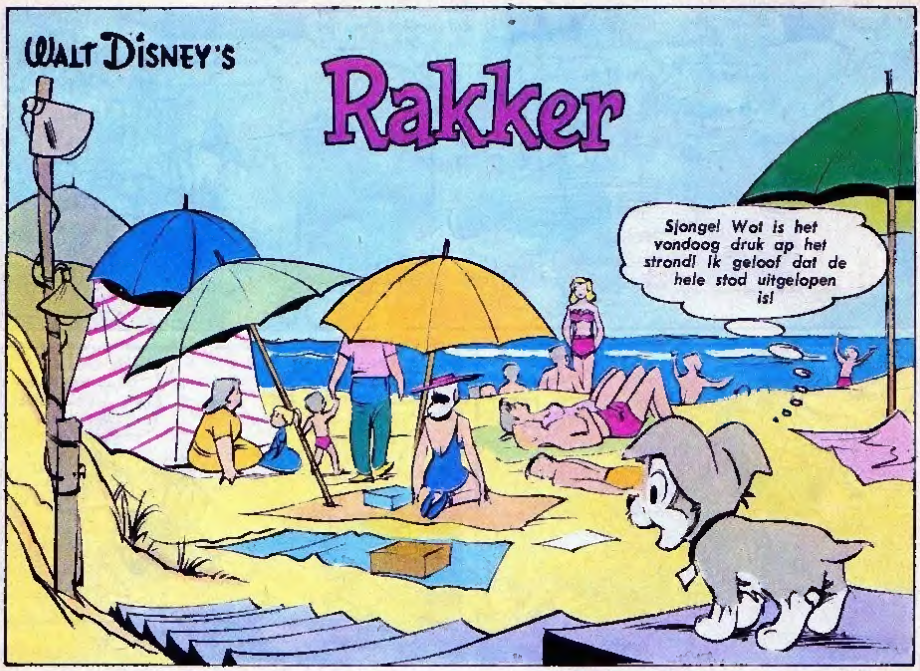

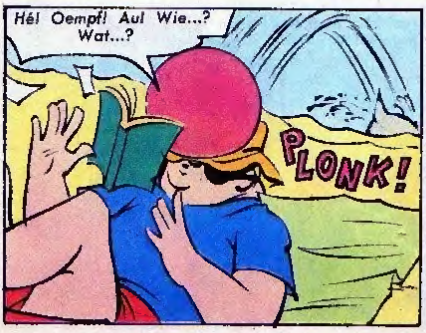

Net wat ik dacht! Ik wed dat hij al mijn vriendjes heeft verjaagd! Het zal niet zo lang meer duren of er is voor ons, arme dieren, helemaal geen plaats meer!

Maar ik ben in ieder geval blij dat ik die bal nu heb! Misschien vind ik vandaag nog wel meer dingen!

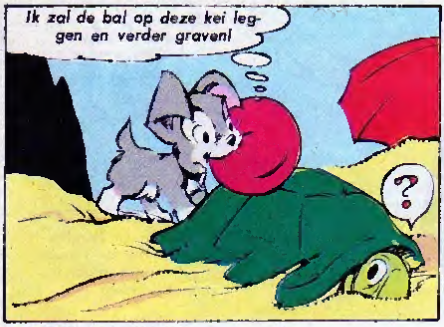
Ik zal de bal op deze kei leggen en verder graven!
?

Nu zal ik wat voorzichtiger zijn en proberen geen zand over die man te strooien, anders jaagt hij me weg!
Als mensen niet lastig zijn, zijn honden 't wel!

Ik geloof niet dat er veel meer te vinden is... wat? Mijn strandbal is verdwenen!

Z-Z-Z
Hmm! Die knaap probeert wel om er onschuldig uit te zien, maar zijn snavel bolt verdacht!

Z-Z-Z
Hij heeft hem stiekem achter mijn rug weggenomen.
?

?
Ik zal er eens even in kijken!

Ja, hoor, hij heeft hem! Het is wel donker binnen maar ik voel al iets zachts!
Hé! Au! Laat me eruit!
KLAMP!
Jij bent een brutale rekel, zeg!
Geef me mijn vis terug!
SNEP!
Met al die mensen en honden is het geen wonder dat wij, vogels, nergens een rustig plaatsje kunnen vinden!
Gaeie grutjes! Zelfs de pelikanen klagen over plaatsgebrek op het strand!
AAUU!
Wat maet dat?
PENG!
Ik neem het je niet kwalijk! Ik zou het ook naar vinden als iemand op me ging zitten!
Ik kan vandaag beter het water in gaan, denk ik! Op het strand is nergens een rustig plaatsje te vinden!

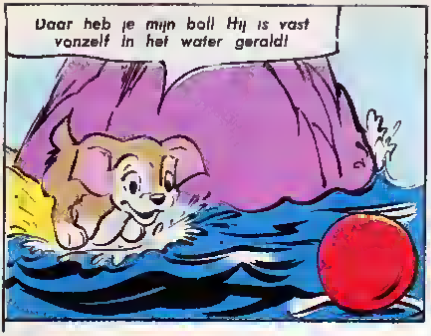
Daar heb je mijn bal! Hij is vast vanzelf in het water gerold!

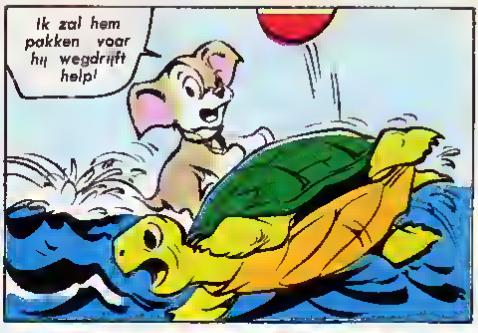
Ik zal hem pakken voor hij wegdrijft help!

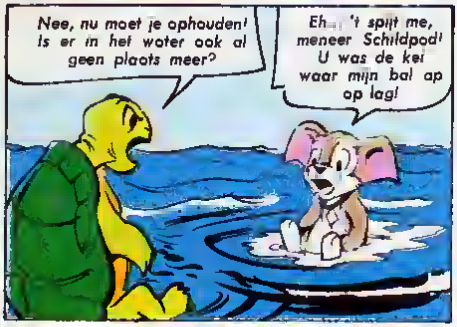
Nee, nu moet je ophouden! Is er in het water ook al geen plaats meer?
Eh... 't spijt me, meneer Schildpad! U was de kei waar mijn bal op op lag!

Kijk eens wat er uit zee komt wippen!
Misschien is 't 'n lekker hapje!

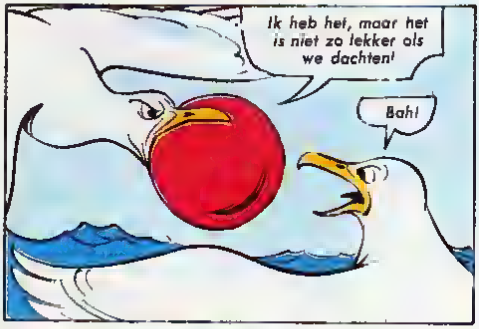
Ik heb het, maar het is niet zo lekker als we dachten!
Bah!

Wat we hier vangen is ook niet veel saeps meer!
Nee, het is niks gedaan!
Hal Die zeemeeuwen zagen mijn bal voor voor aan!

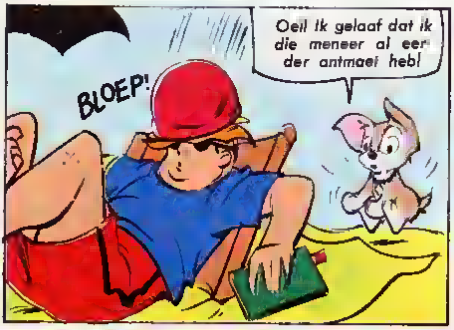
BLOEP!
Oeil Ik geloof dat ik die meneer al eer der antmaai heb!

Ben jij het weer? Ik heb het gevoel dat deze plek niet graat genaeg is voor ons allebei!

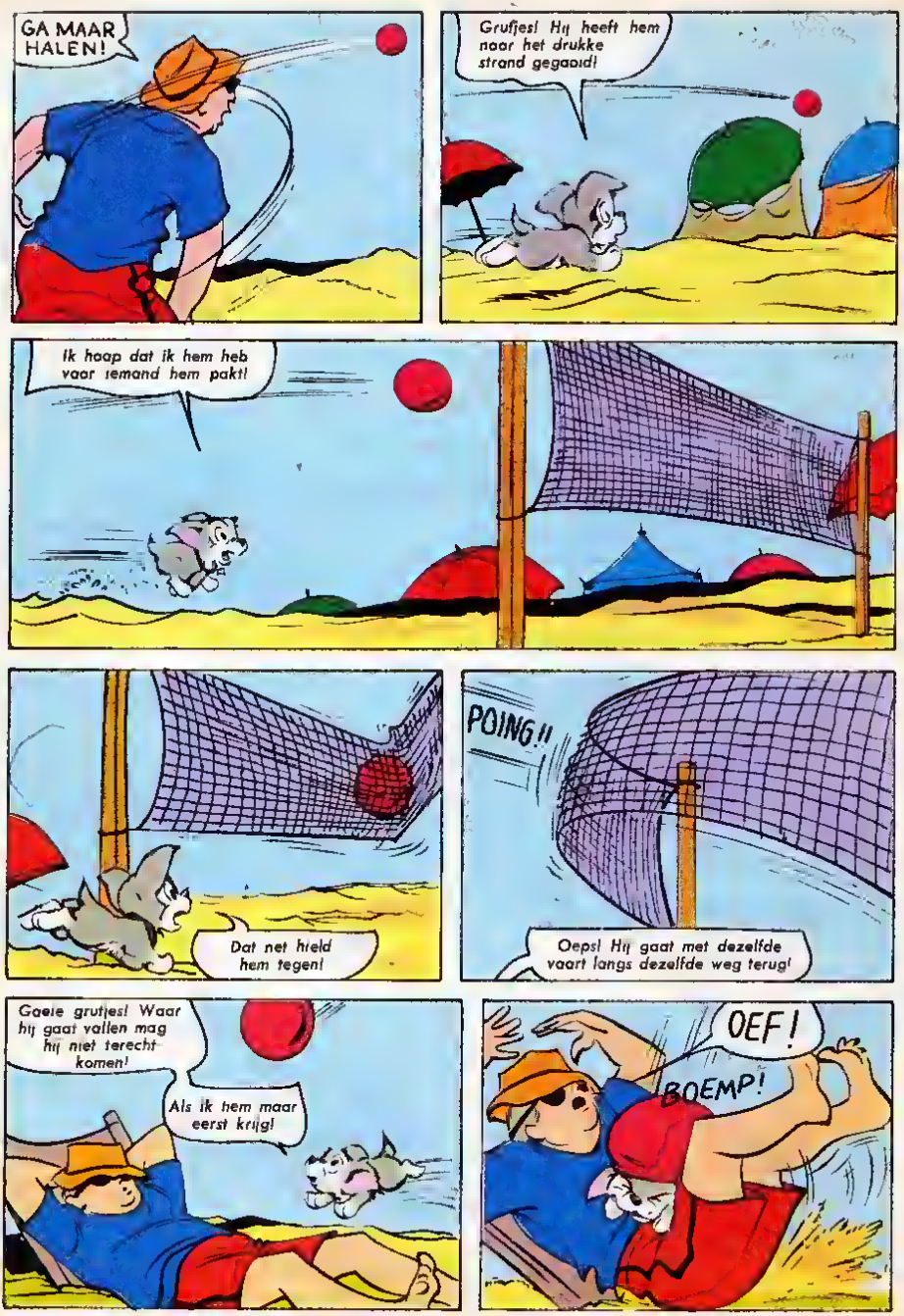
GA MAAR HALEN!
Grutjes! Hij heeft hem naar het drukke strand gegaaid!
Ik hoop dat ik hem heb voor iemand hem pakt!
Dat net hield hem tegen!
POING!!
Oeps! Hij gaat met dezelfde vaart langs dezelfde weg terug!
Gaaie grutjes! Waar hij gaat vallen mag hij niet terecht komen!
Als ik hem maar eerst krijg!
OEF!
BOEMP!

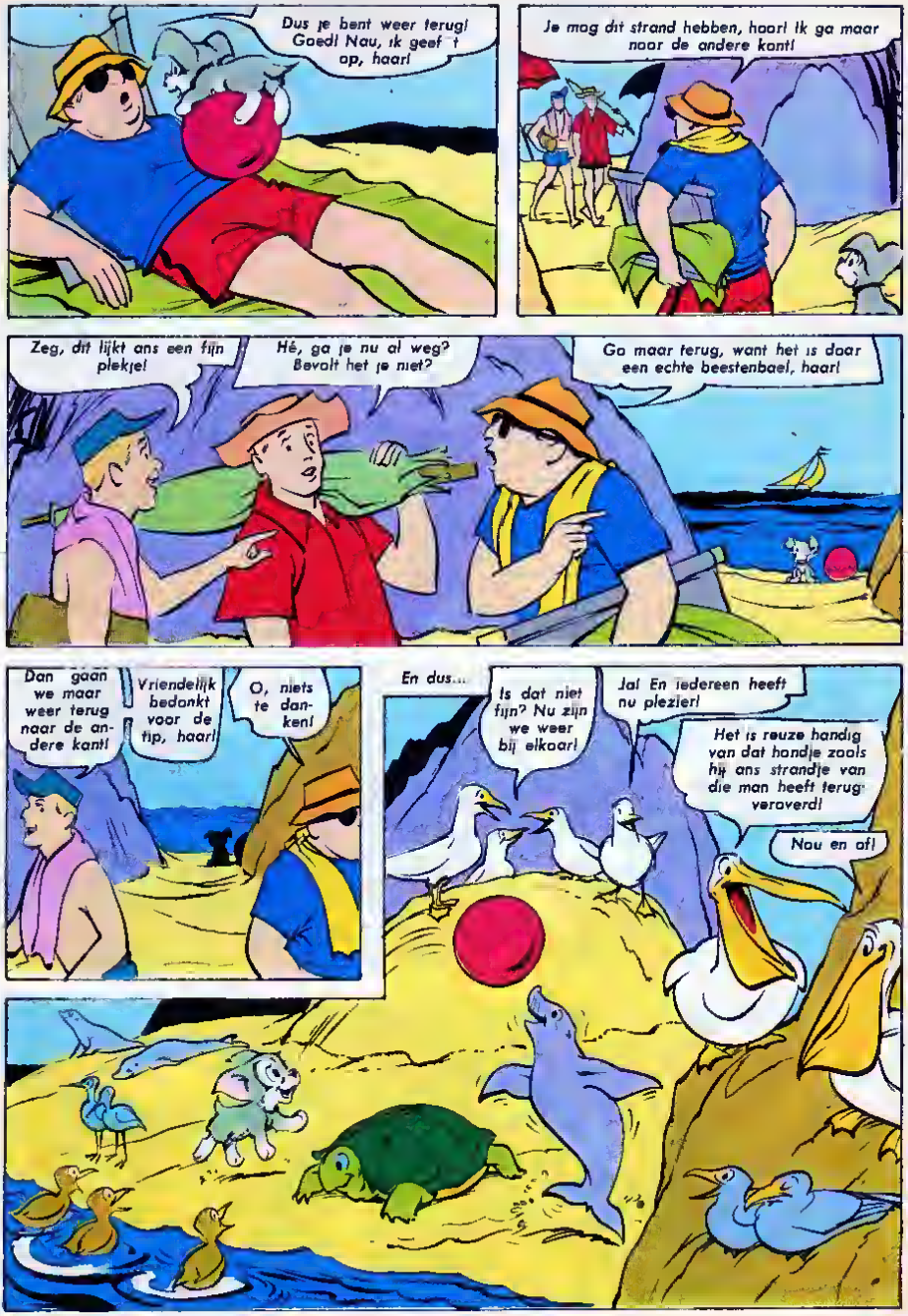
Dus je bent weer terug! Goed! Nou, ik geef 't op, haar!
Je mag dit strand hebben, haar! Ik ga maar naar de andere kant!
Zeg, dit lijkt ons een fijn plekje!
Hé, ga je nu al weg? Bevalt het je niet?
Ga maar terug, want het is daar een echte beestenbael, haar!
Dan gaan we maar weer terug naar de andere kant!
Vriendelijk bedankt voor de tip, haar!
O, niets te danken!
En dus...
Is dat niet fijn? Nu zijn we weer bij elkaar!
Ja! En iedereen heeft nu plezier!
Het is reuze handig van dat handje zoals hij ons strandje van die man heeft teruggeveroverd!
Nou en of!

WALT DISNEY
de kleine Boze Wolf
Ai, wat een geluk! De bliksem heeft een paal van de elektrische leiding getroffen!
KETS!
?
Ja, ik vind ook dat we geluk hebben! We hebben tenminste nog koarsen!
Dit is echt het ollerfijnste dat me ooit is overkomen!
Nau, zo blij als vader kon ik er nou ook weer niet over zijn!
Vader! Waar goat u noar toe?
Eh... even een eindje wondelen, Wolfje!
In de regen!?! En sinds wonneer noemt u er-ols-een-hoos-van-daargaon eigenlijk wondelen?

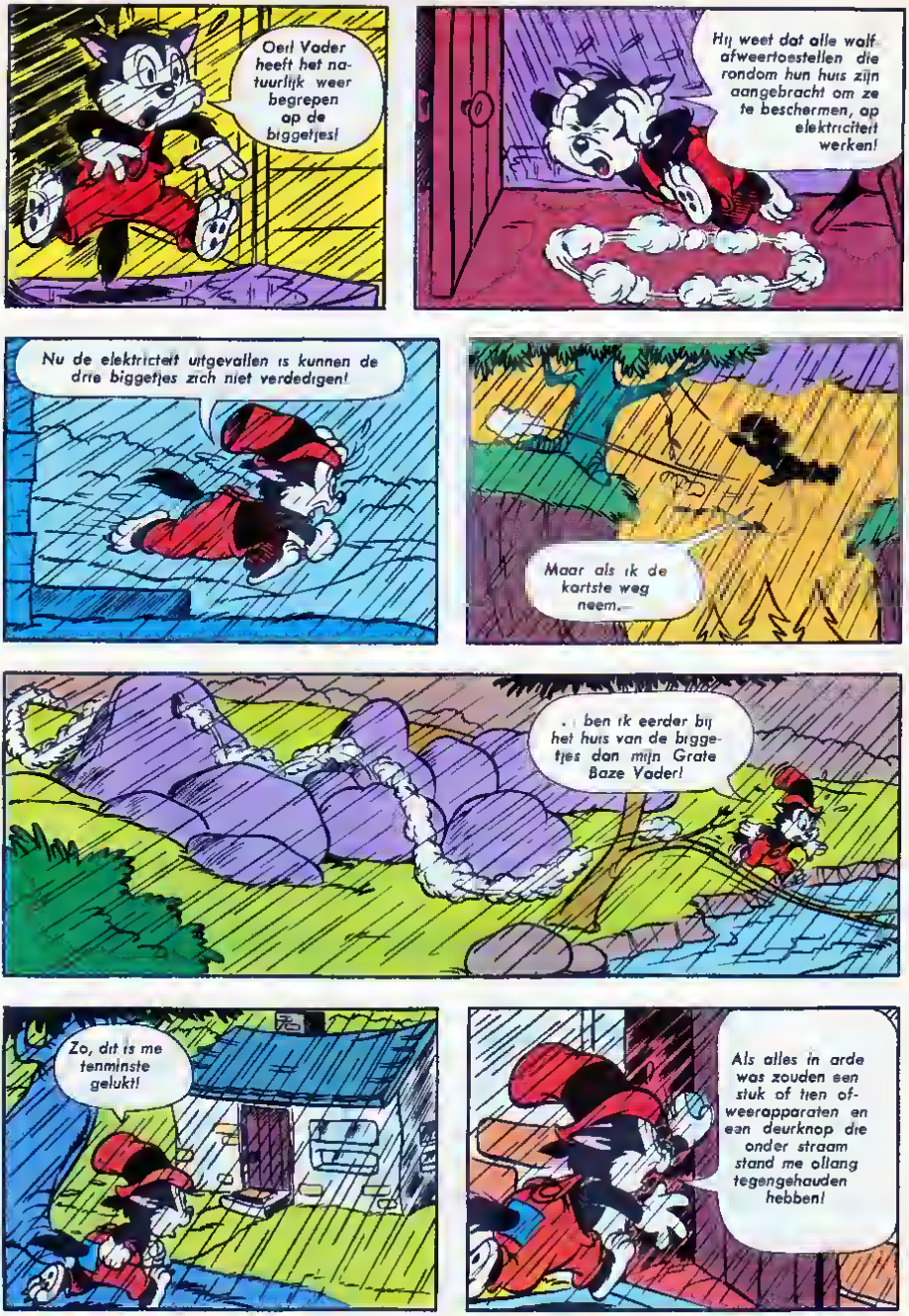
Oeh! Vader heeft het natuurlijk weer begrepen op de biggetjes!
Hij weet dat alle wolf afweertoestellen die rondom hun huis zijn aangebracht om ze te beschermen, op elektriciteit werken!
Nu de elektriciteit uitgevallen is kunnen de drie biggetjes zich niet verdedigen!
Maar als ik de kortste weg neem,—
. . ben ik eerder bij het huis van de biggetjes dan mijn Grote Boze Vader!
Zo, dit is me tenminste gelukt!
Als alles in orde was zouden een stuk of tien afweerapparaten en een deurknop die onder straam stand me allang tegengehouden hebben!

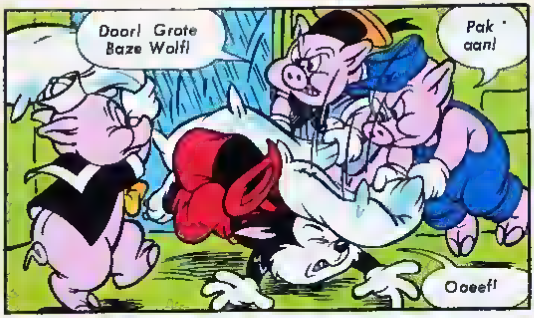
Daar! Grote Baze Wolf!
Pak 'm aan!
Ooeef!

Oh, Wolfje!
Sjonge, dat pak slaag kwam aan, maar m'n vader hou je er niet mee tegen, jongens!

't Spijt ons, Wolfje .. nu onze radar niet werkt, kunnen we geen vriend van vijand onderscheiden!
STORING WEGENS TECHNISCHE MOEILIJKHEDEN
WOLVE RADAR SCHERM
Dat snap ik!

Maar wees gewaarschuwd .. de vijand, mijn vader, is op weg hierheen!

Hè! Daar komt hulp opdagen, maar uit een onverwachte hoek!

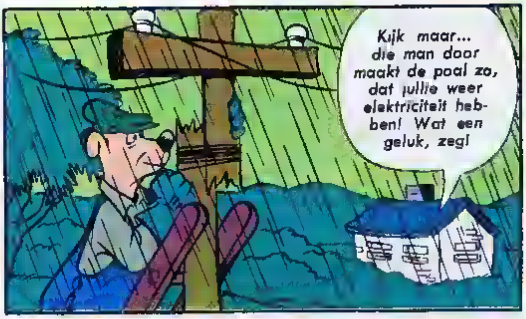
Kijk maar... die man daar maakt de paal zo, dat jullie weer elektriciteit hebben! Wat een geluk, zeg!

Toch niet zó'n geluk, vette vriendjes! Ik ben al door de wolvevallen heen!
HELP!

Loop maar, biggetjes! Als jullie doodmoe zijn kan ik jullie nog veel makkelijker vangen!
Oetaei,... wat een narigheid!

Jippie! Er is weer stroam in huis!
Ja, maar daar hebben we nu niets aan!
Hmmm... ik zou niet weten waaram niet!
Kom, jongens vlak achter me aan!
Zie je wel, de deurmat die vader anders teruggestoatte geeft ons nu een flinke zet...
WOEPS!
WELKOM
En hij werkt tegelijkertijd vaar vader als struikelblok... kijk maar eens!
BOMP!
Gr... ik geef 't niet op! Ik krijg ze wel!
Da's waar! Hij krijgt ze wel! Maar apstappers in plaats van jullie!
Zeg dat wel!
BOENK!
DRIE BIGGETJES
En dus...
Eigenlijk zou u erg blij moeten zijn dat de afweerapparaten weer werken, vader!
Het maakt het reuze makkelijk am u te laten bijkomen, zodat u weer fris naar huis kunt gaan!
SPLETS!
Bah! (Blaeb!)

Pipo in het Land van 1001 dag

geschreven door WIM MEULDIJK
met illustraties van JAN WESSELING

In een Oosters landje worden de mensen 's nachts bang gemaakt door een spook op een vliegend tapijtje. Het land wordt geregeerd door Felicio, die de achte Sjeik vervangt. Gelukkig voor hem komt Pipo met zijn familie in de buurt. Eerst mislukken Pipo's aanvallen op 't spook, hij wordt twee keer een heel eind ontvoerd en heeft grote moeite om terug te komen. Maar dan ontdekken Pipo en de kleine Poef een verborgen schuurtje. Het is de werkplaats van de slechte Kaliefs Omar en Kassa, zij hebben het vliegtapijt gemaakt en zij spelen om de beurt voor spook! Pipo doet een handje peper in de tank van het vlieg-tapijt, waardoor het optreden van Oli Boeboe die nacht met horten en stoten verloopt!

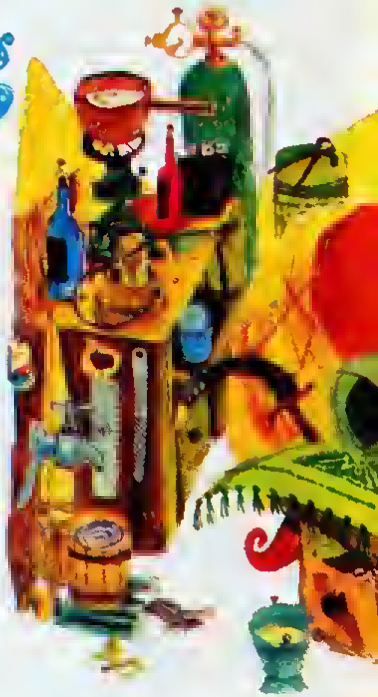

16 OLI BOEBOE DE TWEEDE!

HET is erg laat geworden en iedereen in het paleis heeft nog lang nagepraat over het mislukte optreden en het hulpgeroep van Oli Boeboe, het luchtspook. Daarom duurt het de volgende morgen lang voor iedereen weer wakker is, vooral de kleine Poef slaapt door tot het bijna middag is! Dan staat het kleine knechtje op, wast en kleedt zich, en gaat naar Prinses Fatamina. Drie buigingen maakt hij vlug achter elkaar en dan wijst hij op zijn neus. Prinses Fatamina begrijpt het meteen. „Jaja, kleine Poef," zegt ze, „ik heb wel gesnapt dat je op het ogenblik andere zaken aan je krullebol hebt dan het bedienen van een prinses. Het stond trouwens duidelijk in de sterren geschreven dat jij een grote daad zou verrichten. Je hebt het geheim ontdekt van de nachtgriezel Oli Boeboe en nu ga je de witte clown met de witneus bel-pen in zijn dappere strijd! Doe wat hij je vraagt, maar wees erg voorzichtig, kleine Poef, degenen die achter dat luchtspook zitten, zullen zich niet zonder tegenstand overgeven. Het zijn slechte en gevaarlijke samenzweerders! Ga nu maar, kleine Poef, wees dapper en geen waaghals!" Poef bulgt nog eens driemaal als dank voor die mooie toespraak en dan draait hij zich om en rent alle trappen af naar beneden op zoek naar zijn grote vriend. Pipo de Clown uit het noorden!

Pipo zit met zijn denkhoofd in zijn handen op een satijnen kussen in een hoek van de koperen zaal. „Ha, pepernoot," zegt hij als hij Poef ziet. „Je treft het, ik ben net klaar met het uitbroeien van een goed plan! We hebben nu gisteravond wel die Oli Boeboe ofte wel meneertje Omar-op-een-brom-matje 'n benauwd kwartiertje bezorgd, maar daarmee zijn die kaliefmannetjes natuurlijk nog niet helemaal onschadelijk gemaakt! Ze geven het niet op, dat heb ik zojuist nog gezien, want Kalief Kassa is ook weer opgestaan en die twee krentenbroden kwamen hier een half uurtje geleden voorbijstappen met gezichten als wurmenmet-buikpijn, zij zijn vastbesloten hun spookvertoningen voort te zetten, reken maar! Ze gingen natuurlijk regelrecht naar hun onderaardse knutselkamer, maar dat is geen bezwaar meer voor ons, want kijk, deze sleutel heb ik vanmorgen vroeg de smid al laten maken!"

Poef klapt opgewonden in zijn handjes en trippelt dan achter Pipo aan, die regelrecht alle kronkelgangetjes van het paleis en de achtertuin doorloopt en dan heel zachtjes het deurtje van het knutselhol openmaakt! Op hun tenen sluipen Pipo en Poef door het halfduister. Aan het stemmengebrom horen ze meteen al, dat de kaliefs op dit ogenblik inderdaad in hun werkkamer zijn. „Kom hier, Poef," fluistert Pipo, „vanuit deze nis kunnen we alles zien en alles horen. Het is vast de moeite waard wat die krentenbroden aan het bekokstoven zijn, luister maar."

„Zeg, tamelijk wijze vriend Omar," horen ze kalief Kassa zeggen, „ge moet niet zo overdrijven, je aanstellen en opwinden gelijk een dolle aap, daar is geen reden voor! Het schokken van ons vol-automatische tovertapijt zal geheel te wijten zijn aan een kleine storing in de motorische aandrijfmachine, meer niet!" Kalief Omar geeft een schreeuw van woede en roept dan: „Gij bazelt onlustom, wijze Kassa, onze motor heb ik gisteren nog nagekeken en er mankeerde helemaal niks aan! En het waren geen kleine schokken, het waren schuddingen, flappen en zwaaien die het kleedje maakte! Ik kan het weten, want ik zat er helaas zelf op, gekleed in ons lichtgevende plastieken spook-kostuum, alwaar nog een scheur ingekomen is door een van de afgrijselijke duiken, ik bleef haken aan het droogrek dat uit een venster stak, natuurlijk weer iets van die bleekneusvrouw genaamd Mammaloe! Nee, Kassa, voor mij staat het vast, iemand heeft aan onze uitvinding zitten prutsen!"

Pipo en Poef hebben moeite om hun lachen in te houden, die twee kaliefmannetjes moesten eens weten hoe dichtbij zij zijn!

„Het heeft geen nut erover na te kletsen, tamelijk wijze Omar," zegt Kassa, „Je bent er heelhuids afgekomen en er mankeert niets aan ons spook-tapijt, dus vanavond gaat de voorstelling gewoon door!"

„Heel best," snauwt Omar, „Als je maar niet denkt dat ik vanavond op dat wiebelkleed ga zitten! Ik heb geen zin om een lucht-smak te maken, daarvoor ben ik te fijn gebouwd!"

Kalief Kassa zegt, dat het niet hindert, want dat het vanavond trouwens weer

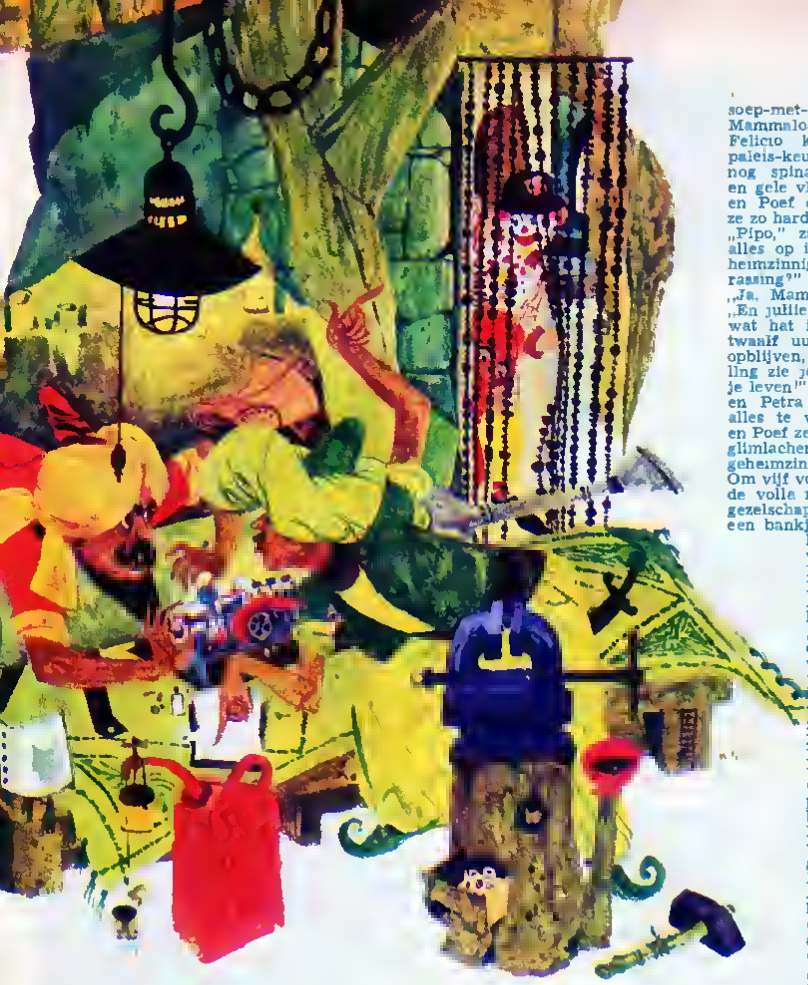

zijn beurt is om voor Oli Boehoe te spelen. „Maak je geen zorgen, vriend Omar," vervolgt hij „Wij laten ons niet door een kleine motorpech van onze fraaie plannetjes afbrengen! Niemand weet dat wij Oli Boeboe zijn!"
Kalief Omar roept, dat hij die enge clown anders helemaal niet vertrouwt. „Het is een akelige bemoeial," roept hij „Een bleekpoederhoofd, een opgezette nare..."
Pipo houdt in hun schuilhoek zijn handen voor de oren van Poef, het is niet goed voor de opvoeding van het kleine vantje om al die scheldwoorden van Kalief Omar te horen.
Gelukkig schijnen de kaliefs geen argwaan te hebben, druk pratend stappen ze hun werkhol uit, rakelings langs de schuilplaats van Pipo en Poef.
„Krikkrak," doet de deur, en als Pipo niet zelf een sleutel bezat, zouden ze nu lelijk opgesloten zitten! In plaats daarvan is Pipo reuze in zijn nopjes.
„We hebben nu zelf gehoord wat de vijand van plan is!" roept hij. „Nu gaan wij onze tegenmaatregelen pas goed nemen, kleine Poef! Aan het werk!"
Sja, wat dat voor werk is, begrijpt de kleine Poef even later en hij moet dansen van pret over zó'n goed plannetje!
„Geen woorden, maar doorwerken!" zegt Pipo dan. „Die kaliefmannetjes krijgen de grootste schrik-verrassing van hun leven!"
De hele dag werken Pipo en Poef ijverig door in het knutselhoekje van de kaliefs. Tegen de avond zijn ze klaar, ze dragen weg wat ze gemaakt hebben en gaan dan rustig met hun vrienden aan tafel om de soep-met-sliertjes te eten, die Mammaloe op verzoek van Felicio klaarmaakt in de paleis-keuken. Er zijn ook nog spinazie, apiegel-eieren en gele vla op tafel, en Pipo en Poef eten dubbel omdat ze zo hard gewerkt hebben.
„Pipo," zegt Mammaloe als alles op is, „je kijkt zo geheimzinnig! Heb je een verrassing?"
„Ja, Mammaloe," zegt Pipo. „En jullie zullen wel merken wat het is — vannacht om twaalf uur! Petra mag ook opblijven, want zo'n voorstelling zie je maar eenmaal in je leven!" Felicio, Mammaloe en Petra beginnen nu van alles te vragen, maar Pipo en Poef zeggen niets meer, ze glimlachen alleen maar heel geheimzinnig!
Om vijf voor twaalf beschijnt de volle maan het volgende gezelschap, dat gezeten is op een bankje op de toren van het oosterse paleis van Kierewiet: Mammaloe, Felicio, Petra, Fatamina en Alitralie, de keihardloper.
„Waar zijn Pipo en de kleine Poef?" vraagt Mammaloe verhaast. „Hoe kunnen ze ons nu verrassen als ze er zelf niet bij zijn?" Maar niemand weet hierop het antwoord.
Om twaalf uur precies verschijnt boven de westelijke horizon het tovertapijt met de gillende geest Oli Boeboe.
Akelig fluitend en heel boos brullend draait hij zijn eerste rondje om de toren.
„Oeloei!" gilert het door de lucht. „Vreselijk woedend is Oli Boehoe! Waar is het goud? Als morgenavond niet al het goud uit Kierewiet op de toren ligt, laat ik het hele paleis ontploffen! Oeloei! Vreselijk is mijn wraak, oeloei!"
„Luister maar niet naar die engerd, kind," zegt Mammaloe tegen Petra. „Papa Pipo zal hem wel uitvlakken, al mark ik daar momenteel nog niets van!"
Petra luistert maar half, terwijl allen kijken naar de ronddraaiende Oli Boeboe valt haar oog op een ander bewegend punt.
„Kijk daar eens!" roept Petra dan en ze springt overeind en wijst naar het oosten. „Dáár! Nog een vliegend tapijt, kijk dan! Nog 'n Oli Boehoe! Zou dat familie van de eerste zijn?"

Volgende week:

HET LUCHTGEVECHT!

WALT DISNEY'S

Knabbel en Babbel

En dus...
We hebben hier een maal uitzicht over de stad, Babbel!
BOVEN
KNABBEL en BABBEL
En op de buren ook, vind je niet?
Hé! Wat is dat?
Je moet ook niet precies op een kruispunt goon zitten, buurmon!
Oef! 't Spijt me!
Waar kunnen we don zitten?
Geeft niet. Op elk doodlopend stukje!
Bedankt, buurman! Heel aardig van u!
(Slik!) Ik go maor liever naor binnen! Dit stompje is niet groot genoeg voor ons en we zitten zo verschrikkelijk hoog boven de grond!
(Slik!) H-hou me stevig vast, don voel ik me wat veiliger!
Gelukkig is 't etenstijd!
Nou zeg!

Een noot die je zo hoog naar boven hebt gebracht, moet wel smaken!
Hèdaar! Wie ben jij?
Een van de buurjangetjes! We spelen verstop pertje!
M-maar waar is het binnenste van onze walnoot?
Dat maest ik apeten, anders kan ik er niet in!
Dan moeten we 't zander doen!
Ja! We zullen morgen wel 'n andere noot ophalen!
Klop! Klop! Hallo, ik ben jullie benedenbuurman!
Nou, hallo! We zijn je bovenbuurmannetjes!
Zeg, buurman... de zon gaat ander en mijn kaarsen zijn op Eh... zou je...?
Maar natuurlijk, buurman!
Aardig von jullie! Bedankt!
Niets te danken!
Oejaei! Was dat onze enige koors?
Goed geraden!

Nou... slaap ze Knabbel!
(Zucht!) Ja, dat lijkt me wel 't beste!
Maar...
TOET-TOET!
HELLUP!
Wat is er aan de hand? Hebben jullie nog nooit een trein gehoord?
Eh... jawel, maar niet zo dichtbij!
BONG!
Een klok die zo groot is als een huis en nog meer herrie maakt dan een trein!
BONG!
BONG BONG!
En wat is dat nu weer?
BOEMP! BONK! BOEMPS!
Ze zijn zeker aan het dansen boven!
DRIEMAAL IN DE RONDTE...
Nou, ik ga een eindje lopen!

Als het weer rustig is, kom ik terug!
Helo, Bobbel! We wonen niet meer op de eerste verdieping!
BENEDEN

HEEEEEEEEEP!
PLONK!
Wat een botferd, dat hij in een vogelnest terecht is gekomen!

O jo? Kijk don eens wat ik heb gedaan?
MAMMA!
MAMMA!
MAMMA!
MAMMA!

Knabbel, laten we weer naar huis gaon en op ons eentje gaon wonen! Ik zal anze vriendjes schrijven in plaats van tegen ze kletsen!
Sjonge, da s een gaed idee!

En thuis...
Ik had hem ol veel eerder oon correspondentievriendjes maeten helpen!
KNABBEL en BAB
ALLEEN IS MAAR ALLEEN

Knobbel?
Jo?

Hoe spel je „lief"? Hoe spel je „correspondentie"? Hoe spel je „vriendje"? Hoe spel je—
HELLUP!
KNABBEL en BABBEL

ditjes en datjes van Donald Duck

In Zwitserland verschijnt ieder jaar in maart een serie z.g. propaganda-postzegels. Iedere zegel afzonderlijk is gewijd aan een bijzondere gebeurtenis, een datum die het herdenken waard is, een feit waarop eens extra de aandacht moet worden gevestigd, enz. Uit de serie van vorig jaar lieten we je een tijd geleden de zegel met de gloednieuwe Zwitserse elektrische TEE-trein zien.
Dit jaar geeft de serie een zegel ter gelegenheid van het vijftigjarig bestaan van de padvinderij, er is een antihongerzegel (de bekende drie korenaren), één ter ere van het 100-jarig bestaan van de Zwitserse Alpenclub, 100 jaar Roda Kruis, 50 jaar Bern-Simplon-spoorweg en de zegel die je hier ziet, naar aanleiding van het feit dat het dit jaar een eeuw geleden is dat de eerste internationale bijeenkomst van posterijen uit verschillende landen te Parijs plaats had. Verscheidene landen die toen aan dit overleg deelnamen, hebben naar aanleiding van dit feit een extra zegel uitgegeven.
Nederland bijvoorbeeld ook. De 30 cent in blauw en groen met de grote witte cirkel er op, waardoor we even de indruk kregen van een verkeersbord. Zwitserland doet het, zoals je ziet, met een afbeelding van het hoofdpostkantoor in Parijs in het jaar 1863 met een door paarden getrokken postkoets uit die tijd ervoor.

OPLOSSING
Amerika

LIEVE ROVER

José Icarte, een twintigjarige student, liep op een avond in zijn eentje door de donkere straten van Caracas (Venezuela). Opeens stond er een rover voor hem, die hem een revolver onder zijn neus duwde en hem het gebruikelijke „je geld of je leven" toevoegde. José werd niet bang, hij legde de rover rustig uit dat hij werkelijk geen cent op zak had en hij verteide ook dat hij wel student was, maar geen geld bezat om de nieuwe studieboeken voor de cursus aan te schaffen.
Laat die rover nu medelijden met José hebben gekregen! Hij stopte zijn revolver weg, haalde zijn portefeuille tevoorschijn en gaf de jongeman het geld voor de studieboeken.

EEN LETTER ERBIJ

Door vóór elk van deze woorden één letter te plaatsen, moet je nieuwe woorden vormen. Als je dit goed gedaen hebt, zul je zien dat die beginletters van boven naar beneden gelezen de naam van een werelddeel vormen.

DIAMANT-SCHOENEN

Een poos geleden kwam er bij een schoenmaker in Italië een oude man met een paar oude schoenen die opgelapt moesten worden. Er werd afgesproken dat hij ze een week later weer zou komen halen.
Toen de schoenmaker met de schoenen bezig was, ontdekte hij dat er voor ongeveer zevenduizend gulden aan diamanten in de bakken verborgen was. Aangezien de eigenaar van de schoenen niet meer kwam opdagen en zijn adres ook niet bekend was, stapte de schoenmaker ten slotte naar het politiebureau. En daar peinst men er nu over wie ter wereld een paar oude schoenen en zevenduizend gulden aan diamanten vergeten kan zijn.

BREI-RECORD

Tje, hier zijn weer de berichten over recordbrekers en -breeksters.
Ditmaal zijn het een paar meisjes in Kaapsted. Ze hebben het gepresteerd om het wereldrecord breien op hun naam te zetten.
Elizabeth en Sally breiden achtendertig uur aan één stuk en maakten in die tijd twee paar slaapsokken en tweemaal anderhalve borstrok.
Jammer dat ze toen vol komen uitgeput waren, die recordbreisters, want nu zitten ze met die halve borstrokken. Enfin, wie verbetert dit record?

MARIJN BIJ DE LORREDRAAIERS

Dit is tot nu toe het avontuurlijke leven van de 15-jarige Marijn de Bij gewaseet: hij monsterde aan als leerling-chirurgijn bij de kaper Reyning, werd gevangen genomen op een vreemde kust en als vermist opgegeven, terwijl hij onderwijl als blanke slaaf werkte voor Don Felipe De lorredraaier — smokkelaar — Jacob Pietersz. kocht hem vrij om hem in Afrika slaven te laten kopen. Met het schip de Olinda, vol slaven, gaan ze dan op weg naar het Caraïbische gebied. Marijn hoopt spoedig op Curaçao te zijn bij zijn zusjes Alette en Oebe op de slavenplantage Sint Joris, waar dezen met een angstig voorgevoel op een levensteken van hem wachtten. Maar 'n Spaans oorlogsschip boorde Marijns hoop de grond in.

13. EEN SLECHT BEGIN

WIE wil blijven leven, zal ervoor moeten vechten!" had de lorredraaier geroepen Maar het mes dat Marijn — van wie? — in zijn hand gedrukt had gekregen, gaf hem niet zoveel moed als het rustige gedrag van de lorredraaier. Kalm gaf die zijn bevelen aan de roerganger. Bij de geschutspoort was iedereen op zijn post

Een nieuwe salvo van de Spanjaard! Mis! Maar de Olinda trilde, en vanuit de ruimen, waar de slaven opeengehoopt zaten, klonk angstig geschreeuw

Snel naderde de Spanjaard door de doorvaart van de rivier. Nauwlettend hield Jacob Pietersz zijn mannen aan de geschutspoorten in de gaten En toen hun eerste salvo klonk, gaf hij de roerganger bliksemsnel bevel, het roer om te gooien Hij riep zijn bevelen naar de stuurman, deze gaf ze door aan de mannen bij de zeilen, die bij het overstag gaan de schoten en brassen zo vliegensvlug doorhaalden, dat ze hun handen openreten.

De Spaanse armadillio, die niet zo wendbaar was als de fluit van de lorredraaier, vuurde weer. Te laat! De Olinda lag al op andere koers

Opgelucht haalde Marijn adem, maar hij had te vroeg gejuicht „Vervloekt!" riep de lorredraaier „Ze proberen ons aan lager wal te krijgen" Links van hem was de Spanjaard, rechts de verraderlijke kust

Marijn probeerde met zijn ogen, die tranden van de kruitdamp, de afstand tussen beide schepen te meten Het heft van zijn mes stond in zijn samengeknepen handpalm gegrift Het gillen uit de ruimen was niet meer om aan te horen.

„Probeer ze rustig te houden. Laat niemand ontsnappen," riep de lorredraaier naar Marijn.

Marijn liet zich van de kampagne zakken. Weer een salvo! Met moeite vond Marijn door de rook zijn weg naar de roosters op het voorluik en het grootluik. Daardoor moesten de slaven hun frisse lucht krijgen. Maar nu dreef er alleen maar een verstikkende kruitdamp door.

Marijn hurkte bij het ene rooster Wat kon hij doen? Wat moest hij zeggen? Hij kende de taal van de slaven niet Hij hoorde zelf niet wat hij zei, wat hij naar beneden riep. Zijn stem werd verstikt door het schreeuwen beneden hem, door de kreten van de achans, waar de vrouwen en kinderen lagen, door het schieten, het roepen van bevelen

Weer een daverend salvo!

Het houten Huis, dat in Afrika boven het luik was gebouwd om de zon en regen te weren en de slaven het overboord springen te beletten, trilde Instinctief bukte Marijn zich. Boven zijn hoofd hoorde hij hout versplinteren Geraakt! Waren ze geraakt? Gebukt kroop hij onder het bouwsel vandaan naar de verschansing Hij struikelde over een lichaam.

„Uch... uch... ik ."

„Pieter!" riep Marijn, opgelucht dat het lichaam van een levende en niet van een dode was

De scheepsjongen wreef in zijn ogen

„Wat is er gebeurd?" schreeuwde Marijn boven het tumult uit „We hebben dat tuig in hun tuig geraakt," schreeuwde Pieter terug. „Maar ik heb iets op m'n kop gekregen."

Net als Marijn hield hij een mes omklemd

„We lopen vast!" riep Marijn ineens geschrokken.

„Dan kan je de slaven niet!" riep Piet terug.

„De Spanjaard loopt op ons in!" Ze zaten in de val. Vuur zijn mes keek Marijn naar Pieter. „Wie wil blijven leven, zal ervoor moeten vechten!" De woorden van de schipper.

Boven het lawaai uit klonk de zware stem van de schipper. De armadillo voer het vuren gestaakt. Marijn kon de marinen op het vreemde schip zien Hij tuimelde omver toen Pieter hem onverwacht meetrok

„Ze zullen proberen over te springen met een haak om ons vast te maken Dan zijn we verloren Ze laten geen stuk van ons en de slaven heel. Zo zijn ze! Touw van die haak doorsnijden!" Pieter wees op hun messen.

Marijn knikte. Zijn huid prikte overal. Nú ..

Er sprong één Spanjaard over, twee een, en weer een... Maar voordat de kampagne vielen de marinen van de Olinda bovenop hen. Pieter was overeind gevecht. Een haak van de Spanjaarden had zich achter de ver-

schansing vastgezet. Blind voor het gevaar, voor de vechtende mannen kroop Marijn achter Pieter aan
Samen hakten ze in op het stevige touw aan de haak
Rakelings vlogen de kogels uit de musketten langs hen heen
Vier handen wrikten en duwden. Los!
Langs en over hen heen werd gevochten, geschoten, geschreeuwd
Ineens was het of de Olinda vleugels kreeg. Een onverwachte windvlaag was hun redding geweest
Het geschreeuw aan boord van de armadillo werd overstemd door een doffe knal.
„De Spanjool zit vast!" Er ging een gejuich aan boord van de Olinda op.
Het veel grotere Spaanse schip, dat meer diepgang had dan de lorredraaler, was vastgelopen en lek gestoten
Plotseling werd het vreemd stil. Geen salvo weerklonk meer. Alleen het schreeuwen uit de ruimen.
Marijn zocht zijn weg tussen de ravage aan boord naar het grootluik
„Eerst onze eigen mensen," schreeuwde de stuurman hem toe
Toen die avond de schade was opgenomen, kon de schipper dankbaar aan de verzamelde manschappen meedelen dat er geen doden waren. „En de gewonden, die halen het wel," voegde hij er aan toe. „Waar hebben we anders een chirurgijn voor?" Een paar mannen lachten honend
Marijn durfde niet op of om te kijken. Hij had de gewonden gezien, verbonden. Zelfs met zijn kleine beetje kennis wist hij, dat sommigen 't eind van de reis nooit zouden halen
Een slecht begin!
Pieter, die naast hem stond, stootte hem aan
Kop op!
Het gelach van de mannen was verstomd, want de lorredraaier had hen één voor één doordringend aangekeken
„Een chirurgijn, zei ik," herhaalde hij, „die op zijn eerste reis getoond heeft dat hij meer kan dan slaven bekijken. Aan hem en Pieter hebben we het te danken dat we die vervloekte enterhaken zijn kwijt geraakt."
Er steeg een gemompel onder de mannen op: de meesten hadden het niet gezien.
„Het was Pieters plan," zei Marijn eerlijk. „En ik kon hem toch niet alleen ..."
Met die woorden had hij voorgoed het hart van de zeelui gewonnen, die hem op de hele reis links hadden laten liggen en laatdunkend hun schouders hadden opgehaald wanneer hij hun eens iets gevraagd had, of zijn diensten had aangeboden
De volgende morgen in alle vroegte werd er alle hens aan dek gecommandeerd
Zelfs de gewonden die konden lopen, moesten aan het werk
Marijn was door Jacob Pietersz van de gewonden doorgestuurd naar Wijnand, de kok, om toe te zien dat het eten voor de slaven bereid werd, zoals het behoorde
Hij kwam te laat om nog te controleren of de grote koperen ketel, waarin dagelijks het rantsoen gort en paardebonen voor het hele schip gekookt werd, wel droog was geweest
Want bleef daar water van de vorige dag in staan, dan kwam er kopergroen door het voedsel. En zo'n vergiftiging konden ze nog net gebruiken bij de zware buikloop, scheurbuik en pokken, die er vroeg of laat altijd aan boord heersten
Met een zuur gezicht beantwoordde Wijnand de groet van Marijn
Pottenkijkers kon hij missen, ook al stuurde de schipper zelf ze op hem af. En dan zo'n snotneus!
Marijn deed of hij niets merkte
„Weet je ook of we Turkse tarwe ingenomen hebben? En zijn er molenstenen om die te malen?"
„Als de ratten het niet opgevreten hebben," mompelde de kok
Zijn enige vrienden aan boord waren de talrijke katten, die er voor zorgden dat er tenminste iets van het voedsel gespaard bleef
„Zeg Wijnand, als het je eens schikt, moeten we van de tamarinden die de schipper ingeslagen heeft, met honing tamarindestroop maken. Het beste middel tegen de scheurbuik."
De kok zette de twintig pond spek die hij de hele nacht had laten weken, te koken
„Als ik tijd heb," antwoordde hij
„Dat ruikt goed," zei Marijn, want net als de rest van de bemanning had hij altijd honger
„Wat ik je brom, die slaven gooien er de helft van overboord als ze de kans krijgen. Lusten het niet!"
„Och," antwoordde Marijn, „je moet maar denken ze zijn aan hun eigen eten gewend."
De kok begon een beetje bij te draaien, omdat Marijn hem opgevraagd hielp met het uitwegen van de rantsoenen.
„We zullen ze vandaag eens hun fijne Slobbersmaas voorzetten ga de schrik van gist en Palmolie met [illegible] en water en flink wat peper
„Maar weet jij dan of ze van die stam zijn die dat spul een lievelingskostje vinden?" vroeg Marijn voorzichtig
„Wel ja! Lievelingskost! Wanneer heb jij het laatst het [illegible] gehad?" Wijnand begon zich weer op te winden en Marijn maakte dat hij wegkwam.
Aan het dek van de Olinda was de grootste [illegible] van het gevecht opgeruimd
De timmerlui [illegible] de zeilen, waarin met een [illegible] mannen [illegible] in de weer [illegible] te herstellen
Het liep tegen [illegible] werden uit de [illegible] en groenten [illegible]
Hun voeten [illegible] tweeën [illegible] keken [illegible] ketting, die van [illegible] het dek vastzat, werd door de ring [illegible] de boeien gehaald
Toen er genug slaven op die manier aan een ketting vastzaten, werd die aan de andere kant aan het dek buiten Het Huis over een windas vastgemaakt.
Bleef het weer goed, dan zou groep na groep tot 's middags vier uur in de frisse lucht blijven.
Aan dek werden de vaatjes klaargezet, waarin straks een stensportie voor tien slaven tegelijk zou worden gedaan
„Psstt!" Marijn keek op. Pieter, de scheepsjongen, was bezig met het verslepen van de watervaatjes voor de slaven. Marijn schoot toe om hem te helpen en nam de bakjes van hem over waarin het water verdeeld zou worden: plompe koekepannetjes leken het, waarin precies de halve pint ging waarop ieder recht had. „Hoe gaat het met je hoofd?" vroeg Marijn
„Aan mij valt niets te verdienen," zei Pieter stoer. „We mogen van geluk spreken dat we er gisteren zo afgekomen zijn." Dat was alles wat hij over zijn heldendaad zei.
Terwijl Marijn met Pieter het water uitdeelde, bekeek hij de slaven wat beter. Ze zagen er angstig en slap uit. „Ze moeten niet gewoon hebben wat er gisteren gebeurde," zei hij tegen Pieter en hij wees met een hoofdknik naar de donkere figuren op het dek.
„Ik geloof dat ik mezelf liever dood zou zien dan opgesloten te zitten in de ruimen, zoals die luie," antwoordde Pieter zachtjes. „Soms proberen ze zich daar beneden te stikken door hun tong in hun keelgat te steken. Daar heeft de schipper een van die fijne instrumentjes voor om dat te verhinderen. Maar ik kan ze geen ongelijk geven."
„Een mens mag zolets niet denken. Maar ik ben het toch met je eens," beaamde Marijn zachtjes.
De jongens zagen elkaar een ogenblik in de ogen en keken toen weer vlug voor zich. De stuurman kwam er aan, en die ging het niet aan wat ze net ontdekt hadden: dat ze allebei een vriend gevonden hadden, iemand die er net zo over dacht als zij.
Terwijl aan boord van de Olinda de slaven [illegible] aan hun vaatjes gort zaten en met hun houten lepels het eten voor de mens van een ander probeerden [illegible] grissen, terwijl [illegible] de [illegible] een nieuwe groep aan dek [illegible] gebracht, [illegible] dat de bemanning [illegible] slaapbanken kon schoonmaken, en de tunnel [illegible] waarin de slaven [illegible] behoefte [illegible] deden, terwijl [illegible] zijn op de schans bezigheden met een ouderen slaaf, die plotseling, onbegrijpelijk [illegible] gillend [illegible] terwijl de Olinda [illegible] zeilde Middentocht begon, liep in de Annabaai op Curaçao een schip binnen. Het had een schrijven aan Goerd, eigenaar van Jan Erasmus Reyning. Met die schrijven vervulde de kapelaan-pastoor de droeve plicht aan de familieleden van Marijn de By mee te delen, dat bovenvermelde Marijn op de kust van een onbekend eiland was verdronken

Wordt vervolgd

TOM POES EN DE Glazenier

Een glazenier heeft op Bommelstein een nieuwe ruit ingezet en nu is het uitzicht ingrijpend veranderd. De keurige tuin en de moderne verkeersweg hebben plaatsgemaakt voor een woest landschap met voorwereldlijke diersoorten...

M-maar wat een vreemd landschap is dat! En wat een ongewone dieren! W-wat vliegt daar, Tom Poes?

Hm, het lijkt wel een vliegende krokadil, heer Ollie. Maar op school heb ik geleerd dat die allang zijn uitgestorven...

Nu, dan heb je blijkbaar niet goed opgelet, jonge vriend. Want die dieren daar leven wel degelijk. Kijk, ze bewegen.

Waar ga je heen, jonge vriend?

Ik kom zo terug, heer Ollie

Enkele ogenblikken later...
Ik heb even buiten gekeken, maar daar ziet alles er doodgewoon uit. Het is dus wel duidelijk dat die dieren en dat landschap niet echt bestaan.
Za?... Hm.
Toch ben ik heel tevreden met deze ruit, Tom Paes. Mijn uitzicht is veranderd en daar gaat het om. En het is misschien wel goed dat dit interessante landschap niet echt bestaat...
... want die vliegende krokodil bijvoorbeeld zou ik niet graag in levenden lijve tegenkamen
KRETS!
Maar dat kàn niet! Hij bestaat niet. Haud hem tegen, Tom Paes!

Maar het vreemde dier liet zich niet tegenhouden...
En vastberaden klapwiekte het naar de keuken.
W-W-WAAT??
Een ondier!
HELP!!
8-b-blijf kalm, Jaast! Dat dier zal je heus geen kwaad doen want... eh... het is al lang uitgestorven!
Maar waar kamt het dan vandaan, met uw welnemen?
Uit het nieuwe venster, als je begrijpt wat ik bedoel. En daar moet het weer naar teruggelokt worden! Het behaart hier niet! Kun jij geen list bedenken, Tam Paes?

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Amsterdam-Z. Pers voor België N.V., Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119,131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1963 Walt Disney Productions.